

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XCIII. Argumentum. Explicatur, Quid sit Fortitudo? Quotuplex? quot ejus partes? quale objectum Fortitudinis? Qui ejus Actus? Quæ vitia Fortitudini opponantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

DECISIO XCIII.

ARGUMENTUM.

Explicatur, Quid sit Fortitudo? Quotplex?
Quot eius partes? Quale objectum Fortitudinis? Qui ejus Actus? Quæ vitia Fortitudini opponantur?

SUMMARIUM.

1. Fortitudo quid sit tam corporis, quam animi?
2. Fortitudinis species due.
3. Fortitudo alia aggrediens, alia tolerans.
4. Vitia opposita Fortitudini quæ?

Circa hanc Virtutem sciendum, quod Fortitudo vel consideretur in corpore tam hominum, quam bestiarum, & est *validitas virium*, ut in Samfone, David, Goliath, ac Leone, de quo dictum est *Eccles. 30. Leo fortissimus bestiarum*. Vel consideretur in animo, & est qualitas inclinans, & juvans ad ardua & periculosa aggrediendum, & ad dolorifera, terribilia, ac tristicia jam inexistentia tolerandum. Ex S. Thom. 2. 2. *quæst. 123, ex Scoto in Sent. dist. 34. Ex Arist. 3. Ethic. 9. & ibi P. Sylv. Maur. in Comment. Et Eminens. Cardin de Lauræa dist. tom. 2. de Virtutib. in genere disp. 26, num. 20.*

Duplex autem est Fortitudo, Una *Similitudinaria*, alia *Vera*. Fortitudo *Similitudinaria* non est Virtus, & consistit in aggrediendis arduis & terribilibus vel in rebus prohibitis, ut in bello injusto, duello, torneamentis, vel ex motivo non honesto, sed aut ob interesse, vel ob fugiendam aliquam poenalitatem, puta egestatem, captivitatem, vel cum modo non virtuoso, ut cum ferocia, impetu iræ, aut cum stupiditate. *Vera* autem Fortitudo est Virtus Cardinalis respiciens ardua & periculosa aggredienda, & terribilia ac dolorifera toleranda ex motivo honesto, & in rebus præceptis, aut ex conciliis Evangelicis provenientes. Et hæc est duplex. Una *Aggrediens*, & alia *Tolerans*. Utriusque autem Fortitudinis partes sunt *Fiducia*, *Securitas animi*, *Magnanimitas*, *Magnificentia*, *Longanimitas*, *Patientia*, *Constantia*, & *Perseverantia*. Objectum materiale remotum Fortitudinis sunt omnia terribilia continentia periculum gravis mali, etiam mortis: Proximum ipsi actus audendi, seu tolerandi. Objectum verò formale est honestas insurgens ex mediocritate audendi, & tolerandi ardua, terribilia, ac dolorifera. Actus Fortitudinis sunt aggressio arduorum, & tolerantia doloriferorum in his, quæ præcipiuntur à lege Divina, Naturali, & humana iusta; & ex his perfectior est actus tolerans, quam aggrediens. Fortitudini aggredienti duo Vitia opponuntur. Unum ex excessu, & est *Audacia*. Aliud ex defectu, & est *Nimia timiditas*, seu *Ignavia*. Vitia opposita Fortitudini toleranti sunt pariter duo. Unum *Mollities*, & dicitur ex defectu. Aliud *Stupiditas*, & dicitur ab excessu, siquidem Fortitudo, ut Virtus Cardinalis, non respuit omnem metum, ita ut homo aggrediens ardua, vel tolerans dolorifera fiat stupidus, & nullum sentiat timorem; nam Sancti Viri in tormentis timebant, & dolorem experiebantur; ac Christus Dominus, *Cæpit pavere, & tædere, ac mæstus esse* tempore suæ Sanctissimæ Passionis; sed Virtus

Fortitudinis facit, ut expellatur metus, ac dolor, ex quibus recta ratio possit turbari, & animus frangi, cum offensione legis Divinæ. Ita ex Angelico Doct. 2. 2. *dist. quæst. 125. & seqq. P. Sylvestr. Maur. in Comment. Arist. 3. Ethic. tom. 2. Azor. part. 1. cap. 26. Gonet. in Cypro Theolog. Thomistica tom. 4. tract. 11. disp. 5. Emanuel Thel. in Philos. Mor. lib. 4. & Eminens. Card. de Lauræa dist. tom. 2. disp. 26, 27. & 28. ubi de hac Virtute Fortitudinis nihil intactum, nihil omisum, sed pie, ac doctè omnia recensentur, auctoritatibus, ac exemplis factis, & profanis comprobantur.*

DECISIO XCIV.

ARGUMENTUM.

Demonstratur, non satis esse debitori ordinare restitutionem in Testamento. Res donata, moriente donatore, ac donatorio ante configurationem, quibus hæredibus sit danda? Confessarius an de suo teneatur dare pecuniam sibi subreptam, habitam à Penitente pro restitutione facienda?

SUMMARIUM.

1. Testamento ordinare restitutionem an satis?
2. Sententia Judicis non expectanda in restitutione.
3. Expensa omnes ab injusto litigante solvenda.
4. Absolutus in prima instantia, sed condemnatus in secunda, tenetur ad expensas utriusque instantiæ.
5. Donante, ac donatorio mortuis, quorum hæredibus debeatur donum?
6. Gratia non destruitur morte concedentis.
7. Donatio facta absenti ante acceptationem non valet.
8. Morosus in exequendo tenetur ad damna.
9. Donatio absenti facta valet, sed est revocabilis.
10. Donatio per mortem donatoris sit irrevocabilis.
11. Traditio rei donata parit actionem ad eam consequendam.
12. Mandatum de re donanda expirat morte mandantis.
13. Penitens, an Confessarius, si restituenda pereant, tenetur ea dare?
14. Res perit domino.
15. Culpa triplex.
16. Confessarius quando tenetur de suo facere restitutionem?

Frequens in praxi est Quæsitum. An satis sit in testamento ordinare solutionem debitorum? Responderunt, non satis esse, neque esse absolvendum debitorem, qui cum possit restituere ante mortem, vult differre solutionem, eamque committere hæredibus in testamento; nisi forte ita faciendum foret ad evitandum scandalum, vel infamiam; & ratio est, tum quia non videtur habere necessariam dispositionem, & propositum restituendi, cum velit restituere sub conditione, si moriar; tum etiam quia ut plurimum hæredes non restituunt, vel ex litibus, quæ insurgunt super hereditate, vel ex defectu bonæ voluntatis; quare multum falluntur, qui debita, cum possint, nolunt solvere; ut